

РЕШЕНИЕ

№ 654

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11731** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 268, вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по Жалба Вх. № 38967/09.11.2021г. по описа на АССГ, на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н С., [улица], Ат.1, представлявано от М. Т. П., чрез процесуален представител: АД „П., А. и Партньори“, против Решение по жалба срещу действия на публичен изпълнител № 137/28.10.2021г. на Директора на Териториална дирекция на НАП – В. Т., с което е оставена без уважение жалба вх. № ИТ-00-1102/15.10.2021г. по описа на ТД на НАП В. Т., Офис М., и са потвърдени като правилни и законосъобразни Разпореждания за разпределение №С210012-125-0228421/20.09.2021г. и Разпореждане за разпределение №С210012-125-0227939/20.09.2021г. издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП В. Т., И. М., по Изпълнително дело № 12050000334/2005г. с длъжник [фирма].

Жалбоподателят излага подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението, като постановено при нарушение на административнопроизводствените правила, необоснованост поради противоречие на фактите и изводите на решаващия орган и с това немотивирано. Твърди, че с оспорените разпореждания за разпределение, е постановено такова, по отношение и на суми-задължения на длъжника, за които е изтекла абсолютната погасителната давност на публичните задължения по изп.дело; включени са стойности от продажбата на имот, за който е установено с влязъл в сила административен акт, че е собственост на трето лице; извършеното групиране на имотите и продажбата им е в

противоречие с данъчните закони, в частност ЗДДС и в противоречие с правилата на ЗСч и Н.. Излагат се съображения, за противоречие с нормите на чл. 219 от ДОПК, липсата на съобщения и уведомяване на длъжника за актове за оценка в хода на изпълнителното дело, което пречатства правото му на защита срещу тези действия на публичния изпълнител. Иска се от съда да отмени оспореният административен акт. Претендират се съдебно-деловодни разноски по представен Списък.

Ответникът – Изпълнителният Директор на ТД на НАП – В. Т., чрез юрисконсулт Р., оспорва жалбата, излагайки аргументи за законосъобразност и правилност на решението и на потвърдените с него разпоредения. Иска от съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, въз основа на доказателствата, съставляващи административната преписка и представените в хода на съдебното производство, както и след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 268, вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК, намира следното от фактическа и правна страна: Жалбата е подадена от активнoleгитимирана страна, с право и интерес от оспорването на акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, в предвидения срок, в съответствие с чл. 268, ал. 1 ДОПК и като такава е допустима.

Разгледана по същество, Жалбата е основателна по следните съображения:

С оспорения в съдебното производство акт- Решение по жалба срещу действия на публичен изпълнител № 137/28.10.2021г. на Директора на Териториална дирекция на НАП – В. Т., постановено на основание чл. 267, ал.2, т.5 от ДОПК, е приета за неоснователна жалба вх. № ИТ-00-1102/15.10.2021г. по описа на ТД на НАП В. Т., Офис М. на [фирма], срещу Разпоредане за разпределение №С210012-125-0228421/20.09.2021г. и Разпоредане за разпределение №С210012-125-0227939/20.09.2021г. издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП В. Т., И. М..

Не е спорно между страните и се установява и от приложената административна преписка, че жалбоподателят [фирма] е Длъжник по Изпълнително дело № 12050000334/2005г. по описа на ТД на НАП В. Т., офис М.. Въз основа на извършена публична продажба по протокол за провеждане на търг с тайно наддаване И. № С210012-102-0002468/15.09.2021г. на публичния изпълнител, по реда на чл. 251-254 от ДОПК, е определен за купувач [фирма], на вещи/групи от вещи: Група 1: Поземлен имот с идентификатор 48489.5.159, ведно с находящите се в него 3 бр. сгради: едноетажна производствена сграда с идентификатор 48489.5.159.11, ЗП 10776 кв.м., двуетажна производствена сграда с идентификатор 48489.5.159.38, ЗП- 392 кв.м. и битова сграда с идентификатор 48489.5.159.6, на два етажа, ЗП-275 кв.м., находящи се в [населено място], [улица]-промишлена зона. Посочено е м съдържанието на протокола, че в имота има и зруги сгради, които не са обект на продажбата, доколкото са възбранени в полза на други кредитори. Началната продажна цена за имотите е: 1666789.50 лв. с вкл. ДДС. Имотите, предмет на публична продажба са продадени за 1723000 лв. С постановление за възлагане № С210012-091-0000862/17.07.2021г., имотите, предмет на публичната продажба, посочени по-горе са възложени на приобретателя по публичната продажба, за сумата от 1723000.00 лв. с посочване, че в т.ч. е сумата от 873 264.90лв. /частта, с включен ДДС, предмет на облагаема доставка,

съгласно чл. 45, ал.5 от ЗДДС и 145 544.15 лв.-ДДС/. Извършен е и въвод във владение на 23.09.2021г. Изрично в протокола за въвод е обективизирано Възражение от трето лице [фирма], за незаконосъобразност на действията по изпълнителното дело, в т.ч. извършена продажба на имот, собственост на третото лице, а именно първи етаж от двуетажна масивна сграда, с идентификатор 48489.5.159.6. Направено е в писмен вид и Възражение от жалбоподателя в съдебното производство [фирма], възражение за незаконосъобразност на действията на публичния изпълнител, в хода на изпълнителното дело, с посочване, че е налице неправилно описание и оценка на вещите, предмет на публичната продажба, доколкото се касае за сгради, земя, както и движими вещи, които не са трайно прикрепени, които обаче, без да са идентифицирани, са включени в продажбата, като част и съоръжения към сградите, с посочване, че те са със значителна материална стойност. /2 000 000-3 000 000лв./. Направено е изявление, обективизирано писмено във възражението по протокола, че представените на публичния изпълнител описания на движимите вещи и тяхната стойност, са прибрани от него, в следствие изчезнали. Произнасяне по тези направени възражения-не се констатира по преписката, както от публичния изпълнител, така и от решаващия административен орган.

Установява се от приложената изготвена пазарна оценка, в хода на изп.дело от [фирма] / л.202.2013 от делото/, че предмет на оценка са и е изготвена по отношение на недвижими имоти: земя и сграда, поземлен имот с идентификатор 48489.5.159, област М., [населено място], [улица], вид територия урбанизирана, НТП за друг вид производствен, складов обект, площ 113 578. кв.м. В съдържанието на оценката са описани, построените в имота сгради: Административна сграда-ЗП 122кв.м.; Битова сграда-ЗП 262 кв.м.; Производствена сграда-бетонени тръби-на един етаж със ЗП 270 кв.м.; Производствен обект мозаечни стъпала-на един етаж-ЗП 216 кв.м.; Производствен обект подстанция на един етаж със ЗП-144 кв.м.; Производствен обект-трафопост, на един етаж със ЗП -56 кв.м.; Склад производствен, на един етаж, със ЗП-630 кв.м.; Производствен обект-арматурно хале, на един етаж -ЗП-50 кв.м.; Производствено хале с бетонов център, на един етаж със ЗП-50кв.м. Определена е пазарна стойност, общо 3 514 096 лв. в т.ч. земя 1 362 234 лв. В Оценката, не са посочени и не са описани, като вид, характеристики и стойност движими вещи, в т.ч. липсват данни по приложената административна преписка, дали тези движими вещи, в съответните сгради, представляват трайно прикрепени към земята или съответните сгради или са самостоятелни движими вещи, които, както твърди длъжникът, са на висока стойност, и са продадени ведно със земята и сградите, без да са отделени и оценени.

Установява се от приложената преписка и не е спорно между страните, както е посочено и в мотивите на оспорения акт, че проведенният търг по протокол за провеждане на търг с явно наддаване И. № С210012-102-0002468/15.09.2021г. изд. от главен публичен изпълнител И. Г.-Б., е обявен за незаконосъобразен, в частта, относно част от сграда с идентификатор 48489.5.159.6, на два етажа, за който е установено, че единият етаж е собственост на [фирма], съгласно Решение № 129 от 30.09.2021г. на Изп. Директор на ТД на НАП В. Т..

Предмет на оспорване пред решаващия административен орган Изп. Директор на ТД на НАП, по отношение на които е постановен оспорения в настоящото съдебно производство административен акт, са Разпореждане за разпределение №С210012-125-0228421/20.09.2021г. и Разпореждане за разпределение

№С210012-125-0227939/20.09.2021г. издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП В. Т., И. М., по Изпълнително дело № 12050000334/2005г. с длъжник [фирма].
С Разпореждане №С210012-125-0227939/20.09.2021г., въз основа на получено плащане, по изп.дело № 12050000334/2005г.по описа на ТД на НАП В. Т., офис М., образувано срещу [фирма], е извършено разпределение на сумата от 333 357.9 лв., постъпила на 15.09.2021г. по сметката за принудително изпълнение на НАП, в следния ред: разноски по изпълнението; Главници по публични вземания за ДОО за периода 01.12.2010-31.08.2014г.; ДДС за периода 01.01.2012-30.04.2015; данък върху доходите върху трудовите и приравнените на тях правоотношения, за периода 01.01.2011г-31.05.2015г.; здравно осигуряване, за периода 01.12.2010г.-31.08.2014г.; ППФ, за периода 01.05.2011г.- 31.05.2012г.; УПФ, за периода 01.12.2010г.-31.08.2014г.; ФГВРС за м. 12.2010г.; данък недвижими имоти по АУПВ, за периода, изрично посочени в актовете / 2011-2013г./Посочено е, че разпределението е извършено, съгласно чл.219 от ДОПК.

С Разпореждане №С210012-125-0228421/20.09.2021г., въз основа на получено плащане, по изп.дело № 12050000334/2005г.по описа на ТД на НАП В. Т., офис М., образувано срещу [фирма], е извършено разпределение на сумата от 480 282.11 лв. от общата сума на публична продажба от 1 389 642.10лв., постъпила на 15.09.2021г. по сметката за принудително изпълнение на НАП, /диспозитив за превеждане на остатъка от получената сума към длъжника или разпределение към други кредитори, освен НАП, в разпореждането липсва/, в следния ред: лихви по ДОО, за периода на предходното разпореждане и ДОО и лихви за периода 01.08.2014-29.02.2020г.; лихви по ДДС, за периодите по предходното разпореждане и ДДС и лихви за периода 01.07.2015-29.02.2020г.; лихви върху публичните вземания за данък върху доходите върху трудовите и приравнените на тях правоотношения, за периода по предходното разпореждане и данък върху доходите върху трудовите и приравнените на тях правоотношения, за периода /главница и лихви/, 01.05.2015г.- 29.02.2020г.; лихви върху вземанията за здравно осигуряване, по предходното разпореждане и здравно осигуряване /главница и лихви/ за периода 01.08.2014г.-29.02.2020г.; лихви за ППФ и УПФ, върху главниците по предходното разпореждане и УПФ /главници и лихви/ за периода 01.08.2014г.-29.02.2020г.; лихви за данък върху недвижимите имоти по предходното разпореждане и данък върху недвижими имоти /главница и лихви/ по АУПВ от 2014; 2015; 2016;2017;2018;2019 и ТБО /главница и лихви/ за 201г.

В хода на съдебното производство са представени изисканите по административната преписка документи, в т.ч. доказателства за собственост на процесните недвижими имоти, обект на продажба и на разпределение на сумите по продажбата, скици, счетоводни записвания и др.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

По настоящото дело Съдът дължи произнасяне по същество, предвид чл. 268, ал. 1 ДОПК относно законосъобразността на Решение № 137/28.10.2021г. на Директора на Териториална дирекция на НАП – В. Т., с което е оставена без уважение жалба вх. № ИТ-00-1102/15.10.2021г. по описа на ТД на НАП В. Т., Офис М., и са потвърдени като правилни и законосъобразни Разпореждане за разпределение №С210012-125-0228421/20.09.2021г. и Разпореждане за разпределение №С210012-125-0227939/20.09.2021г. издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП В. Т., И. М., по Изпълнително дело № 12050000334/2005г. с длъжник [фирма].

Оспореният административен акт е постановен от компетентен орган, поради което и

не се констатира порочи, обосноваващи отмяната му на това основание.

Решение № 137/28.10.2021г. на Директора на Териториална дирекция на НАП – В. Т., обаче, е необосновано, доколкото в него липсват фактически установявания и техния анализ, за да се достигне до конкретни правни изводи. Актът посочва бланкетно възраженията на жалбоподателя и съдържа също толкова бланкетни основания за оставянето им без уважение, чрез рефириране към конкретна правна норма от ДОПК, което го прави издаден при липсата на мотиви, което е нарушение на чл.146, ал.2 от АПК, доколкото мотивите на акта са задължителни за административния орган и липсата им или формалното им наличие, какъвто е настоящия случай, съгласно константната съдебна практика, е порок във формата на акта, по чл.146, т.2 от АПК.

Актът е постановен и при неправилно приложение на административнопроизводствените правила, доколкото даденото общо тълкуване на процесуалните норми в съдържанието на акта, с които са отхвърлени като неоснователни направените с жалбата оспорвания за незаконосъобразност, са в противоречие с императивните норми на ДОПК, Дял Четвърти, Глава двадесета и двадесет и пета.

Това е така по следните съображения:

1/Безспорно е установено по делото и не е спорно между страните, че в сумите, постъпили от публичната продажба и по отношение на които е извършено разпределение с процесните Разпореждания №С210012-125-0228421/20.09.2021г. и Разпореждане №С210012-125-0227939/20.09.2021г. издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП В. Т., И. М., е включена и стойността на недвижим имот /етаж от битова сграда с идентификатор 48489.5.159.6, на два етаж/, който незаконосъобразно е продаден, като собственост на трето лице /Г.-2000“Е./ и по отношение на търга, е постановена частична незаконосъобразност, с Решение № 129/30.09.2021г. на Изп. Директор на ТД на НАП В. Т.. Същевременно при разпределението, продажната стойност на този имот, не е изключена, въз основа на извършеното общо групиране на имотите, предмет на публично изпълнение. Само на това основание извършеното разпределение е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено от решаващия орган. Разпределението е извършено в нарушение на чл.213 от ДОПК, като включва имущество, което не е на длъжника. Съгласно нормата на чл. 266, ал.4 от ДОПК, депозираните жалби срещу изпълнението, не спират изпълнението, освен когато жалбата е подадена от трето лице, със самостоятелни права върху вещ, предмет на изпълнението, какъвто е процесният случай. В тази хипотеза, въз основа на императивната норма на ДОПК, публичният изпълнител е следвало да спре по силата на закона, всички действия по изпълнението, което не е направено, напротив, прието е, че е налице само частична незаконосъобразност на търга, като същевременно са извършени всички последващи действия, по продажбата, въвод във владение и окончателно разпределение на сумите в изпълнителното производство, при това и по отношение на имота, собственост на трето лице. При установеното противоречие с чл. 266, ал.4 от ДОПК, решаващият орган е следвало да констатира като незаконосъобразни, всички действия, които не са спрени, а са се осъществили, след датата на депозираната жалба от третото лице, да ги отмени, като незаконосъобразни и да върне на публичния изпълнител делото, за продължаване от последното законосъобразно действие, в съответствие с чл. 267, ал.3 от ДОПК.

2/В оспореното Решение, по отношение на твърдението на жалбоподателя, че публичният изпълнител е следвало да отпише погасените по давност

публични задължения и същите да не се включват при разпределението, административният орган незаконосъобразно е приел, че по реда на чл. 225 ДОПК, публичният изпълнител е следвало в хода на изпълнителното производство-да се произнесе с разпореждане относно погасителната давност, за което е било необходимо да е сезиран от длъжника и едва тогава този акт, да подлежи на контрол пред компетентния Директор на ТД на НАП. В случая неправилно административния орган е отнесъл възражението към нормата на чл.225 от ДОПК и е приел, че не е компетентен да се поризнесе в хода на обжалването по административен ред. Искането на жалбоподателя не е възражение за давност, с което се иска прекратяване на изпълнителното производство за част от публичните вземания. Нормата на чл. 173, ал.2 от ДОПК, е императивна и неин адресат е публичният изпълнител, за когото законът вменява задължение, във всички случаи, без да е изрично сезиран, да извърши проверка по отношение на публичните вземания, съгласно вида им, датата на възникването им, настъпване на изискуемостта им и да прецени срокът на който изтича абсолютната погасителна давност, по смисъла на чл. 171, ал.2 от ДОПК, и служебно да отпише погасените по давност публични вземания. Решаващият административен орган дължи проверка по същество-за изпълнението на това задължение на публичния изпълнител, в хода на административното производство, при наличието на жалба в този смисъл. Становището му за липса на компетентност, посочено в мотивите на акта, е в противоречие с процесуалния и материалния закон и в тази част, оспореният акт е незаконсъобразен, а при връщане на преписката-решаващият административен орган дължи произнасяне по същество.

3/. От доказателствата по представената административна преписка, не се установява по безспорен и категоричен начин, че в хода на изпълнителното производство, на жалбоподателя е предоставено от страна на публичния изпълнител гарантираното от закона упражняване на правото по чл. 45, ал.7 от ЗДДС. Тази възможност следва да бъде предоставена на длъжника непосредствено преди разпределението, доколкото се касае за отписване на активи, които следва да бъдат идентифицирани, съгласно режима за облагаеми и необлагаеми доставки по ЗДДС, с оглед последващото им счетоводно отразяване и данъчно третиране. Задължението по чл. 131 от ЗДДС, вр. чл. 83, ал.5 ППЗДДС, е задължение на публичния изпълнител, като от данните по делото и представеното писмо с електронен подпис и разписка /л. 70-71 от делото/, не се удостоверява редовност на връчване на писмото до длъжника, поради абсолютната невъзможност за идентификация на лицето подписало разписката, в качеството му на такова, оправомощено да приема документи за длъжника и да ангажира с това задълженията му в изпълнителния процес /в действителност е налице само подпис, без посочване на кое лице и в какво качество е подписало разписката/. Не се доказва по безспорен и категоричен начин, че длъжникът е реално редовно уведомен и за действията на публичния изпълнител, с Протокол № С210012-026-0050067/17.09.2021г. По отношение на това разпореждане, изобщо липсват доказателства за връчването му на длъжника и надлежно и валидно удостоверяване на този факт. Тези действия, в хода на

изпълнителното производство, са пряко свързани с определяне на размера на сумите, подлежащи на разпределение, с оглед отчисляването на ДДС. Това нарушение в изпълнителния процес, пречатства правото на защита на длъжника, във връзка с точното определяне на общата подлежаща стойност на сумите за разпределение и във връзка с това възражение на жалбоподателя, административният орган в хода на оспорването по административен ред, дължи проверка по същество, относно спазване задълженията по ЗДДС и преценка относно правилното определяне на сумите за разпределение, по процесните разпореждания за разпределение, която проверка не е извършена от компетентния решаващ орган. В оспореното решение, бланкетно е прието, че не се констатира нарушения от страна на публичния изпълнител, въз основа на актовете, издадени в изпълнителния процес, без да е извършена проверка относно валидността на тези актове, с оглед редовността на връчването им.

За пълнота на изложението, съдът намира за необходимо да посочи, че по делото са налице и данни и доказателства, за оспорване като незаконосъобразни и на други действия на публичния изпълнител по Изпълнително дело № 12050000334/2005г. с длъжник [фирма], по описа на ТД на НАП В. Т., Офис М. /оспорване на проведения търг и постановлението за възлагане и въвод във владение, по което е образувано адм.д. № 510/2021 на ОС Монтана; адм.д. № 11730/2021г. по описа на АССГ, които са висящи пред съответните съдилища/. Тези оспорвания са служебно известни на решаващия административен орган, доколкото именно той е компетентен да се произнесе, в хода на административното обжалване по тях. В изпълнителния процес по ДОПК, решаващият административен орган-изпълнителният директор на ТД на НАП, е органът, който е компетентен да решава оспорването действията на публичния изпълнител по същество, а съдебният контрол е само върху законосъобразността на акта на решаващия административен орган, поради което с оглед правната сигурност, именно в правомощията на изпълнителния директор на ТД на НАП В. Т., е да предприеме всичко необходимо за да гарантира законосъобразността на изпълнението, като в процесния случай е следвало да спре всички действия по изпълнението, а когато са вече извършени, какъвто е процесния случай- да ги отмени, в т.ч. и разпорежданията по разпределението, като незаконосъобразни, постановени в противоречие на чл. 266 от ДОПК, и преди решаването на спорове относно законосъобразността на предхождащи обуславящи действия, в изпълнителното производство, изходът от които има директно отражение върху размера на имуществото и сумите, предмет на разпределение в изпълнителното производство.

По отношение на изложените от жалбоподателя твърдения и искания за обявяване нищожност на извършената оценка на имуществото, предмет на публичната продажба и методите на извършено групиране на имотите, предмет на публична продажба, както и липсата на опис и индивидуализация на движимите вещи, които са продадени едновременно със земята и сградите, настоящият съдебен състав, намира, че този въпрос, не е в обхвата на предмета на контрол за законосъобразност на оспорения в настоящото съдебно производство административен акт, поради което и не дължи

произнасяне. Правото на жалбоподателя да претендира нищожност, на конкретни действия и разпореждания, в хода на изпълнителното производство, извън обжалваните в настоящото производство разпореждания за разпределение, не е преклудирано и може да бъде предмет на контрол по реда на ДОПК, във вр. АПК, на самостоятелно основание.

Въз основа на изложеното оспореният административен акт, следва да бъде отменен като незаконосъобразен. Като се има предвид, че съдът не е компетентен да се произнася по същество, относно законосъобразността на действията на публичния изпълнител, обективирани в спорните разпореждания, в хода на изпълнителното производство по ДОПК, както и по отношение законосъобразността на целия процес по изпълнението, /каквото е реда по ГПК/, то следва, че преписката, трябва да бъде върната на компетентния административен орган, за произнасяне по жалбата, съобразно дадените в настоящото решение, указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода от спора, жалбоподателят има право на сторените в производството разноски, които съгласно приложен списък и доказателства към него възлизат на 4850 лв., в т.ч. ДТ-50 лв. и адвокатско възнаграждение-4800 лв., заплатено съгласно приложени фактури. Съдът намира, че направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар е неоснователно, с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото и материалния интерес по него, поради което и присъжда пълния размер на удостоверения като заплатен адвокатски хонорар.

Мотивиран от гореизложено и на основание чл. 268, вр. чл.161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, 63-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н С., [улица], Ат.1, представлявано от М. Т. П., *Решение по жалба срещу действия на публичен изпълнител № 137/28.10.2021г.на Директора на Териториална дирекция на НАП – В. Т., като незаконосъобразно и неправилно.*

ВРЪЩА на Директора на Териториална дирекция на НАП – В. Т., административната преписка, за произнасяне по Жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], Вх. № 21821/15.10.2021г., със задължение за *съобразяване на указанията, по приложение и тълкуване на закона, съгласно мотивите на настоящото решение.*

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП – В. Т., *да заплати на О.“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н С., [улица], Ат.1, представлявано от М. Т. П., сумата от 4850лв. /четири хиляди осемстотин и петдесет лева/, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.*

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

